

Elis després, ara ja ho sabem: Jesús és el Messias, el
Fill de deu vivent, Príncep Messias inscrit a Jerusalem
a mans dels de les autoritats religioses del país, i el tercer dia
resuscitaria

Mo'at doncs ^{renunciar} ~~seu~~ ^a ~~la~~ ^{la} il·lusió que el Pare de deu
pogui ésser un personatge polític-^{religiós} ~~religiós~~ que regosti ~~deu~~
~~del~~ poder honors i diners. i permeti viure en ~~amb~~ la
impugnància d'una sensualitat ~~profana~~ i ben retribuïda.

Ara els deixebles no poden pas per ara tenir una idea clara
 del que és ~~el~~ ^{el} Regne de Déu. Abans d'un any, quan
 Jesús hagi mort, ressuscitat, i hagi pujat al cel
 i els hagi enviat al Regne Sant podran almenys haver
 pensat que el ^(fill de Déu) ~~fill de Déu~~ ~~propriament~~ desambdós del
 cel i es fa home per esser unitat amb l'agut món. Agut Jesús,
 que és més important que Adam, perquè és Déu i home i ve a
 redimir el món, ja ve ~~amb~~ ^{un pit} ~~amb~~ ~~els~~ ~~deixebles~~ de P. altre
 món, des del cel.

~~Ara els deixebles~~, gràcies a la regrements de Jesús a Pare
 els deixebles ~~podran~~ podran haver-se fet innecs que, en ~~podran~~ ~~propietat~~ ~~de~~ ~~la~~ ~~seua~~ ~~bi,~~ ~~el~~
 Abstru ha quedat molt seriament. Ara només falta que Jesús
 els ensinui que la sort d'ells serà igual a la seva. Els ho llià

molts reversament, però en un llenguatge prou metafísic. Es
brà que els veritables discípules no han de prendre intenció
la "mea verba" i repetir-los.

(3)

La verba...? Els discípules lleguen caps. Si hi ha
una verba per cada un d'ells, és que ni hi ha
També una per al Mestre? Ha anunciat que moriria
de mala mort, però de la verba no n'ha parlat mai. És que
moriria en la verba com els altres mestres?

I veusquis que per a donar major plenitud a
les seves paraules ha "convocat la multitud". Perquè
ha sentit els discípules i els amics, els d'ara i de
tots els temps.

La primera repata que en parla de la veu. I per
 primera repata ^{en la Història} es parla d'apunt instrument de
 repata: ^{avalant. 10} ^{instruments. 10.} ~~La veu que Jesús de veu la veu.~~
 veu veu. La veu que ^{Jogant la festa de la} ~~veu ja deu esser tallat~~
~~veu.~~ Patsen es en algun veu d'un impotem ~~met~~ Patsen:
 de Jerusalem, Jesús Jesús la veu amb tots els veu. La primera ~~veu~~ és
~~la veu i primer, son~~ ^{la veu i la veu.} ~~la veu i la veu.~~ ^{la veu de la} ~~la veu de la~~
 del veu de la, ^{la veu de la} ~~la veu de la~~ ^{la veu de la} ~~la veu de la~~
 arbu a la veu veu ^{la veu de la} ~~la veu de la~~ ^{la veu de la} ~~la veu de la~~
 el veu prouant-se al veu, ● ole d'ocell, i de angles feut-li
 la prouant.

El ben discur de Jesus va tempt a ~~de~~ tots els essers humans,
 homes i dones, de un a un. Potser no hi ha cap en tot l'Oràngeli que
 ens interessi tant, en el qual se'n parli ~~des~~ d'una manera tan directa. Les
 proposa de renunciar-nos a nosaltres mateixos i, canviant amb la
 nostra veu, seguir-lo. No es tracta pas de renunciar als aspectes verbes
 de la nostra personalitat, sino concretament a la cobardia davant de les
 passions, davant de les tentacions. Se'ns proposa aquí una ciència ~~del~~ de
 viure ~~orgànica~~ de patir i morir. Es aquesta una de les grans descobertes
 filosòfiques de l'Oràngeli. ~~Parlant~~ ^{en un estat místic} ~~parlant~~ ^{podem dir-se} que en aquest ben

discur Jesus ens proposa viure i morir amb ell: humanament parlant veu a que
 se'ns proposi viure filosofant cristianament, que és la forma més elevada de ^{en honor a la veritat} ~~de renunciar~~ ^{al dolor del plaer i a no}
 de contentar-nos. ^{Solus parla com a combatent. Se'ns revela} ~~la veritat del plaer i a no~~ ^{del plaer la llei de la vida} ~~del plaer la llei de la vida~~ (Jesus i Paper - "La ciència del patir")

Quatre paràgrafs que estaven com patre estrofa, contenen tot aquest discurs d'origi
 tan ple de ciència humana. Heus aquí el discurs segons el text de Sant Marc
 després del "càndid", de ~~l'Oràngeli~~ la versió de Sant Mateu.
 un detall,

El primer paragraf aquest ben l'heus escrita amb una imitació a xiquets i cançons (la nostra ven darrera T. Ell. Però al costat d'ell)

Però en el segon paragraf ^{sembla que} se'ns amenaça: ● Cada dia que si ens posem en valor nos farà la nostra voluntat perdem la nostra harmonia.

Conscient de com el cor respon, potser ten calme que ens l'ha donat perquè ens y t'una,

~~En el tercer paragraf hem dit que hem de ser més adreçats a la gent que ens està present que el que és que ens~~

Això ho fan sempre per que ens venen de fora a nos i no el que és el nostre cada hora.

però com es pot veure la nostra amiga. ~~hem dit que hem de ser més adreçats a la gent que ens està present que el que és que ens~~ apunta repata, concreta: ~~hem dit que hem de ser més adreçats a la gent que ens està present que el que és que ens~~

En el 4rt paragraf, ~~hem dit que hem de ser més adreçats a la gent que ens està present que el que és que ens~~ que "essencialitat" de les seves paraules! ~~hem dit que hem de ser més adreçats a la gent que ens està present que el que és que ens~~

~~hem dit que hem de ser més adreçats a la gent que ens està present que el que és que ens~~ Però aquesta amiga ben no es pot pas perdre, sola: valgas no valgas, la nostra ens reserva una veneta o una venassa, val més, doncs, per amor a Jesús, ~~hem dit que hem de ser més adreçats a la gent que ens està present que el que és que ens~~

Krentepand, en el seu "Deus" (130) té una oració que sembla una ~~hem dit que hem de ser més adreçats a la gent que ens està present que el que és que ens~~ oració i accepta la nostra i ben-la. És deu que és deu tot això, però es molt més per pensar que ell a qui ningú pot venenir de perort es deixaria d'home a la veu per amor, per a la redempció nostra.

En el camí de veníem ens ^{invista a tenir companyia.} ~~ha estat per companyia~~ la
la camaraderia en el camí del sacrifici. Si no anem depats
en aquest món, si ens ~~no~~ volem seguir de l'ell, no serem pas
invitats al Regne del bell. (2-67)

Apert advertiment de Jesús ~~no és el moment per~~
~~sempre~~ sembla un moment espit d'una amenaça, però en
realitat no és ni un moment, ni una amenaça. És una senzilla
repla d'amor, ^{una el·li i una} ~~només és~~ companyia. En camí s'han invitats al final
de la jornada a posar l'eternitat amb ell en els bells de la seva propietat.
^{el natural: al} ~~del~~ bell ^{només}, hi va una amic de Jesucrist. Al bell
no hi ha porres, ni oportunitats. I no havent, hi mes alternatives
que el bell i d'infèrria, no ~~una cosa~~ ^{advers} ~~de~~ en el bell és perdre
l'ànima per tota l'eternitat.

Al bell ^{només} hi entra representant l'estandart de la ven per
arribar el fill de deu signat d'un estel de fills adoptius de deu.

En la invitació de Jesús esta tot present, la
tribulació, la malaltia, la temptació, i també el martiri.
Volem passar per un altre camí que per el de la creu, volem
per ell, sense temerari; no volem barriem enllà; i volem salvar
la vida la ~~per~~ perdrem. ~~Salvats - repunt fons de la terra a Jesús -~~
~~per fer de la necessitat virtut i no obtenir l'edipi: "Per la~~
~~vida es perd la vida."~~

Què en treuïrem de guanyar el món sencer si perdem
 l'ànima? El feu d'unes de Jany Tardes a encasquetar nos
 aquesta idea: salvar l'ànima i "la única via segura" - és
 una lla a Plana de Dctiana. (Lc. X, 41, 42)
 Aquesta idea és una de les més fruites

de Pl. Sauphi: ha salvat milers de joves. Ha devot la seva salut
 i els seus béns al servei de la caritat. Ha salvat la vida
 de molts de joves i dones i homes, de pobres i mitjans
 de classe mitjana, i ha permès que molts més vinguin correctament al nivell del món.
 és amb la intenció de donar aquesta idea per a la nostra lla i a la importància de la nostra salut.

La vida de Antoine
 d'Antoine

Respecteu a les deus. Reconeu que la única salut i aquesta vida és
 aconseguir l'altre. El diu: "l'home vivrà sin una vegada. Si en acabar la mort
 pots dir que la teua vida ha estat justa, es a dir, que ha estat vivuda de una
 manera justa, llavors i gloria i pau a dieu en l'eternitat! Si no es així, et
 serà impossible canviar mai més res... l'home vivrà sin una vegada. Si així, escapa
 aquesta ocasió, si no ho has aprofitat, mai més podràs modificar les coses."

Però a Rierapard la nostra veu t'espanta. I costa;

"Deu es l'amor del dir: Deu t'estima. Però immediatament després t'aïxo, quan t'home adverteix que esser estimat per deu significa estar condemnat a ser-ho, l'espant el trastorna... Si, però es per amor."

A Rierapard tot això el pertorba, ~~però per nos pot reportar el veritable~~
~~mitjà~~ i diu que nos pot reportar el veritable cristianisme.

~~el seu comentari, la seva doctrina, diu que no hi ha cap altra via~~
~~cap de reportar el cristianisme~~ ~~tercer quart, la tan dur que és~~ ~~existencial~~ ~~la doctrina~~
~~la qualos filosòf, sobre aquests vertors per simple però no acceptant una~~ ~~la doctrina~~
~~doctrina del plaerment. fet que Rierapard, més que un filosòf i un poeta~~

Però no pensa que el tota i el totament no els ha pas inventat el cristianisme, que nosos ho fet que ho veure i un verdament, una actitud rierapardiana. Alguns de nosos, el cristianisme, el cristianisme era un pas més que no pas una creació que no ens ni forsa.

~~La nostra fe ha dit la paraula d'el: el món ja és un~~
~~i per consegüent no filosofa sobre aquests, més per simple~~
~~han passat i existents~~

Si Rierapard no fos protestant, ~~no faria un us indegut~~ arbitrari i fragmentari de la Sda Escritura. ~~E hauria de saber que en l'evangeli~~
~~hi ha~~ ~~si~~ no és tan pessimista i espantatís hauria sabut que si la llei de l'evangeli

és una contè ~~en sentit~~ de misericòrdia. Deu portada la veu de brist ~~no és tan~~
- els jocs que hi entenen més que ~~els~~ filosòf ho dinen - ~~una part~~ d' amor, d' aquest amor que t' ~~(tan~~ ~~no sent~~
possibilitat a esser una dolça ~~concepció~~. La una part d' amor, d' aquest amor que t' ~~(tan~~ ~~no sent~~
en aquesta visió. La veu de les poblatcions i de les temptacions no es pas deu que t'ha
inventada sino el peccat. No essent doncs possible oblidar la veu, vol més obsequiositat. Papeu, o a vitarem

Cal nous ~~recommande~~ une deia sta ferman de
Jesus iohes fu de la necessitat restant. I no
oblidar 1ª adapt: "Per la vida es perd la vida."

Es també ~~el~~ útil tenir present que Jesus no
va venir a ~~eliminar~~ suprimir les Monestres
de vida, sino a donar solucions.

Humiliavit semetipsum factus
obediens usque ad mortem,
mortem autem crucis.
Fil II, 8

~~Venia a mi tots els que ~~estaven~~ ^{un fin}~~
~~fatigats i massa carregats~~
~~de tasques i afanyos~~, i jo us donaré
repòs. Preneu el meu jou sobre vosaltres,
i apreneu de mi, ^{que} ~~plac~~ ^{deu} ~~me~~ ^{deu} i humilit
de cor, i trobareu repòs per a les vostres
ànimes. ^{Després de més} ~~que~~ ^{la meua} meu jou és menys, i ~~la meua~~
càrrega lleugera. (Mt. XI, 28-30)

Y an apple era hijo, por lo que
obediens aprendis la obediencia
(1 Heb. V, 8)

Adem no
ato i: plenen de sacrificis,
Plavor Jesus diu: Heuse'm aqui.
(En la coberta del llibre està escrit a
mi)
Para que hoga, oh Dios, tu voluntad.
(1 Heb X, 5, 7)

Vers 5. Per lo qual entrem en
el mundo, sense sacrificis y
presente no present

39
foli 100
2-9

Propriament la nostra veu o ella uns poemes o novel·les, i anem
pensats a la veu com un garrac. ⁵⁻⁶¹⁸ Si hiesseys amb nos tres protestant
no taria un es independent, ~~arbitrari i imprementari~~ de la Pla. Lingüística
i hauria desobert, ~~amb el seu~~ en 10 l. de matèria, que Jims,
fent-se càrrec per visiva afixipats, va dir, ~~però~~ en altra ocasió:

Requi el: "Veniu a mi tots els que us sentiu fatigats i massa carregats..." >>

El nostre opull es rebela a portar la veu. Si algun sentís ^{com Kierkegaard} la temptació
de l'essencial de la veu pensí que aquestes paraules feren pronunciades per
gens després d'una depuració dels hominis, als que ^{es venen} ~~no es venen~~ més, que són els més
aptos per aprendre d'ell i desvassar en el seu bon.

~~Les paraules~~ "Apunt" veniu a mi!" que acabem de transcriure sentia el complement
natural ~~del veu de la veu~~ del discurs, veu la veu. ~~Per~~ per dues invitacions a
portar la veu o el jon de la vida. La la veu, ~~sete~~ ^{no es} ~~impresionant~~ ^{fatigats,} ^{ens} ^{propina} ~~per~~ ^{per} la
nostra veu no es just un fatigat com la veu i ens convista a ~~afixipats~~ ^{afixipats} ^{en} ^{ell}
i aprendre d'ell sense condicionar perquè ell és dolç i humil de cor.
ense dismuta,

~~Ja que tenia dit~~

Ben mirat, la bona disposició de separar d'uns corrents. nos la nostra
veu es una pràctica d'amor i d'obediència. I per la obediència, la
humilitat. ~~Ja he patit ben bé Jesús que es humili de nos.~~ La justament

per obediència que va venir al món. David es un salm messiànic (39)
obrat per Sant Pau (Heb. X)

havia ens presenta el brit venint a aquest món a fer la voluntat del Pare.
No li plàcia al Pare els holocausts, clavos el brit lin: ~~Havia un apaci~~
"Vet me aquí que vinc a fer la teua voluntat." Va ~~entrar un agent meu per a~~
veure a comparare la
"Vet me aquí que vinc a fer la teua voluntat." Va ~~entrar un agent meu per a~~
veure, ^{per} a fer de víctima. I malgrat voler fill de deu va agredir l'obediència
en d'ensula pràctica del roborament (Heb V, 8) i va humiliar-se en 15 metres
lent-ment obediència fins a la mort, i mort de veu (Fil. II, 8)

ha impressionant si Pa veu del brit, ~~es que va acceptar en la qual però la veu~~
i així ho ~~brava~~ ^{explorava}

viden, es que ^{acceptant la voluntat de son Pare} ~~va acceptar la voluntat de son Pare~~, ~~explorant~~
Jesús en la paròla del Bon Pastor. I dient això exclamaria: "Vet aquí perquè el meu Pare
m'instaura". (Jn. X, 17, 18) Ens planteja Jesús el problema de la llibertat
en l'obediència. És un misteri per nosaltres l'amor al que resolde: obediència al Pare, deus
obediència lliurement. ~~Patentment~~ una comparança de major a menor, per

conseqüent reflectiva, ens pot ajudar a comprendre ~~com a, mentre la~~
aquest misteri: es el cas del que ofereix la seva vida per salvar la d'un altre
en cas de naufragi o de pesta. I així nosaltres: acceptem l'innocent i alprement
la nostra vida per amor de Déu. Tant la salvatut de Déu.

~~art de carregar amb la nostra vida en el temps de l'impuls que
nos ~~carrega~~ directament ens afecta. Pel fixar-hi bé: no és un
moment, ja que és ^{quelcom superior a} ~~un~~ monument: És una gestió d'amor. Respectant
se "aduna perfectament: " com pot diria Platon - l'u - obligar a dir q
intimar-lo?" (Vide: Leon Chestov - "L'ortodoxia i la filosofia existencial" Cap. "Dios es el amor")
(del humanisme)~~

del Déu

~~l'últim Déu es el principal monument, però no seria el que és el carregar amb~~
~~la nostra vida segons un monument.~~ La nostra vida ve de Déu i la nostra vida veu el
nostre ~~part~~ part ~~grat~~ grat ~~exponal~~ exponal i de les nostres pròpies pures. Aquesta frase "carregar amb la teua vida" és
el mateix sentit que aquella altra: "granyosa el ja amb el mar del teu rostre" és un costip inevitable, lligat amb
l'últim Déu ha rebut bona al suport un, tant heròic i desinteressat penitencial. Gràcies a l'amor
n'ha fcut tot el partit possible. ~~Per~~ Per així ens aconsella d'amar darrera d'ell i per amor
d'ell amb la nostra vida. Per sempre per la seva. ~~del~~ del ~~del~~ del ~~del~~ del

La venís
necesaria

A large, stylized handwritten flourish or signature that begins with a long horizontal stroke and ends in a wavy, tail-like shape.